

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27298/2023
15.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Павловић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 564/23 од 15.06.2023. године, у седници одржаној 15.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 564/23 од 15.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 564/23 од 15.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 564/23 од 15.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Бору П 165/22 од 26.01.2023. године, којом је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име стицања без основа исплати износ од 450 евра са затезном каматом по стопи затезне камате на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке за главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена од 30.08.2013. године до исплате, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, док је преко досуђеног до траженог износа од 470 евра, за износ од 20 евра са затезном каматом, тужбени захтев одбијен и тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 252.354,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавило ревизију из чије садржине произлази да исту побија због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на

одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Ценећи разлоге туженог за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца применом правила о враћању стиченог без основа, у чињенично-правној ситуацији да је тужилац туженом дана 30.08.2013. године дао износ од 450 евра, како би исти предао ВВ у ..., што тужени није учинио и на тај начин се неосновано обогатио, због чега су нижестепени судови усвојили тужбени захтев, позивом на одредбе члана 210. и 214. Закона о облигационим односима. Тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да му тужени врати износ од 20 евра као повраћај награде за услугу коју није извршио, одбијен је применом члана 228. и 231. ЗПП, јер тужилац није пружио доказе на наведену околност.

Имајући у виду разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, као и наводе изнете у ревизији којом се не конкретизује правно питање за разматрање применом института изузетне дозвољености ревизије, чија је примена резервисана искључиво за питања из домена примене материјалног права, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији туженог применом члана 404. став 1. ЗПП. Наводима ревизије оспорава се оцена доказа и утврђено чињенично стање. Утврђено чињенично стање не може се оспоравати у поступку по ревизији, ни када је редовна ревизија дозвољена (члан 407. став 2. ЗПП). То свакако не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, чија је дозвољеност условљена испуњењем додатних законских услова који се односе искључиво на примену материјалног права.

Из изнетих разлога, нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији туженог применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа поднета је дана 07.02.2019. године. Вредност предмета спора означена у тужби је 470 евра, односно 55.460,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић